

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI
PROKURATOR GENERALNY

PR III Ko 3806/07

7
SEKRETARYAT
Biura Prac Senackich
wpłynęło dn. 18.10.07
nr. 4808 ...podpis...

Warszawa dnia

16.10.

2007 r.

BPS

GAZETA MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 17.10.07
nr. 6161 ...podpis...

Pan

Bogdan BORUSEWICZ

Marszałek Senatu RP

Senatowy Pismo Marszałek

Odpowiadając na przekazane przy piśmie BPS/DSK-043-553/07 oświadczenie senatora Piotra Zientarskiego złożone podczas 39 posiedzenia Senatu RP w dniu 14 września 2007 r. uprzejmie przedstawiam wyniki badania aktowego sprawy 2 Ds 44/06 Prokuratora Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże dokonanego przez Prokuratora Apelacyjnego w Szczecinie.

Na podstawie przeprowadzonego badania ustalono, że Wiesław Mazur, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą "Przedsiębiorstwo Handlowe Wiesław Mazur" sprowadził w okresie od 6 czerwca 1998 r. do 26 stycznia 1999 r. z Niemiec do Polski używaną odzież.

Z jego upoważnienia Agencja Celną "LIMES" przedłożyła w Urzędzie Celnym w Szczecinie Oddziale Celnym w Kołbaskowie zgłoszenia celne SAD o numerach E13/120800/00/020998 z dnia 6 czerwca 1998 r., E13/120800/00/027458 z dnia 23 lipca 1998r., E13/120800/00/034215 z dnia 9 września 1998 r., E13/120800/00/039761 z dnia 17 października 1998 r., E13/120800/00/044821 z dnia 21 listopada 1998 r. oraz E13/120800/00/002972 z dnia 26 stycznia 1999 r. w celu dopuszczenia do obrotu sprowadzonego towaru. Wymiaru długu celnego dokonano z zastosowaniem stawki celnej obniżonej na podstawie deklaracji o preferencyjnym pochodzeniu towaru, zawartych na fakturach wystawionych przez firmę "Kritzer* Recycling" z siedzibą w Karlsruhe.

Przepis art. 13 § 1 ówczesnej obowiązującej ustawy z dnia 9 stycznia 1997r. Kodeksu celny (Dz.U. 2001.75.802 - tj.) stanowił, że cła określane są na podstawie Taryfy celnej lub innych środków taryfowych. W myśl art. 13 § 3 pkt 4 Taryfa celna obejmowała obniżone stawki celne określone w umowach zawartych przez Rzeczypospolitą Polską z niektórymi krajami lub grupami krajów. Obniżone stawki celne były stosowane na wniosek zgłaszającego, o ile towary, do których się to odnosiło, spełniały warunki do ich zastosowania.

Obowiązujące w dniu dokonania przez Wiesława Mazura zgłoszenia celnego przepisy ustępu 5 części A Postanowień wstępnych Taryfy celnej stanowiącej załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1997 r. w sprawie ustanowienia Taryfy celnej (Dz.U. 97.158.1047) oraz z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie ustanowienia Taryfy celnej (Dz.U. 98.158.1036), a także postanowienia art. 13 i art. 16 Protokołu Nr 4 Układu Europejskiego zmienionego Porozumieniem między Rzeczypospolitą Polską a Wspólnotami Europejskimi podpisanym w Brukseli w dniu 24 czerwca 1997 r. (załącznik do Dz.U. 97.104.662) wprowadziły możliwość stosowania stawek celnych obniżonych w wypadku jednoczesnego spełnienia następujących warunków:

- towar pochodzi z obszaru Unii Europejskiej w rozumieniu postanowień Protokołu Nr 4 Układu Europejskiego,
- pochodzenie towaru zostało udokumentowane prawidłowo sporządzonym świadectwem przewozowym EUR 1 lub deklaracją na fakturze,
- został spełniony warunek bezpośredniego przywozu towaru do Polski.

Zgodnie z treścią postanowień art. 32 cytowanego Protokołu Nr 4 Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Rzeczypospolitą Polską, z jednej strony, a Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z drugiej strony, istnieje możliwość dodatkowej weryfikacji dowodów pochodzenia, gdy władze celne kraju importu mają uzasadnione wątpliwości, co do autentyczności tych dokumentów, statusu pochodzenia sprowadzanych produktów lub wypełnienia innych wymogów Protokołu.

Na mocy tej regulacji, pismem z dnia 9 marca 2000 r., polskie władze celne zwróciły się z wnioskiem o przeprowadzenie postępowania weryfikacyjnego przez niemieckie władze celne.

Centrala Powtórnej Kontroli Pochodzenia w Münster pismem nr Z4215F-1928/00-1 z dnia 7 marca 2001 r. przekazała Głównemu Urzędowi Ceł Rzeczypospolitej Polskiej jako załącznik - pismo z Urzędu Celnego w Karlsruhe z dnia 30 stycznia 2001 r. o numerze Z 4215 B-B1, z którego wynikało, że powtórna kontrola dokumentów nie potwierdziła preferencyjnego pochodzenia towarów sprowadzonych przez Wiesława Mazura.

W dniu 4 kwietnia 2001 r. w Urzędzie Celnym w Szczecinie wszczęto postępowanie w sprawie 12TW-RP-510-908-913/01/358-363/MJ, dotyczące ustalenia prawidłowości wymienionych powyżej zgłoszeń celnych SAD i zastosowanej stawki celnej.

W toku przedmiotowego postępowania pouczone Wiesława Mazura, iż dla zastosowania preferencyjnej stawki celnej wymagane jest przedłożenie oryginału świadectwa pocho-

dzenia sporządzonego zgodnie z § 13 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 października 1997r. w sprawie określania szczegółowych zasad i trybu ustalania niepreferencyjnego pochodzenia towarów, sposobu jego dokumentowania oraz listy towarów, których pochodzenie musi być udokumentowane świadectwem pochodzenia (Dz.U. Nr 130 poz. 851 z późn. zm.). Ponieważ Wiesław Mazur nie przedłożył wymaganego dokumentu, decyzją Dyrektora Urzędu Celnego w Szczecinie z dnia 16 maja 2001 r. uznano zgłoszenia celne SAD za nieprawidłowe i ponownie określono kwotę długu celnego, przyjmując do jej wymiaru stawkę celną autonomiczną. Kwota długu celnego – wyniosła 42.592,80 zł.

W dniu 28 maja 2001 r. Wiesław Mazur złożył odwołanie od powyższej decyzji. Prezes Głównego Urzędu Cel decyzją z dnia 18 stycznia 2002 r. (DOT-III-5540-1689/01/11005/SM) utrzymał kwestionowane orzeczenie w mocy.

Prezes Głównego Urzędu Cel podtrzymał decyzję wydaną przez Urząd Celny w Szczecinie uznając, iż złożone przez Wiesława Mazura wraz z odwołaniem z dnia 28 maja 2001 r. oświadczenie niemieckiego eksportera towaru, w którym ten potwierdził niemieckie pochodzenie towarów eksportowanych w latach 1998-1999 nie stanowią wystarczającego przeciwdowodu dla ustaleń dokonanych przez niemieckie organa celne.

Organ odwoławczy wskazał także, że dowód pochodzenia towaru w postaci adnotacji na fakturze jest sporządzony bezpośrednio przez eksportera bez ingerencji władz celnych co wynika z przepisów prawa. Nie jest on więc weryfikowany przez wyspecjalizowane do tego organy państwa eksportu w momencie wystawienia. W związku z tym importer winien liczyć się z ewentualnością, że taki dowód pochodzenia zostanie wystawiony na towar, któremu faktycznie nie przysługuje status "pochodzącego" w rozumieniu umowy Układ Europejski.

Obowiązkiem importera jest zatem zapłata cła według podstawowej stawki celnej, natomiast uzyskanie stawki obniżonej stanowi wyjątek (przywilej) od zasady powszechności podleganiu cłu.

Uzyskanie przez organ celny od uprawnionych do tego władz celnych kraju eksportu „informacji”, że towar nie jest towarem „pochodzącym” z Unii Europejskiej obliguje go do wydania decyzji określającej kwotę długu celnego z zastosowaniem prawidłowej stawki celnej.

Skarga Wiesława Mazura została również oddalona wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 30 czerwca 2004 r. (sygn. SA/Sz404/02), który uznał za słuszne argumenty Prezesa Głównego Urzędu Cel.

Pełnomocnik strony wniósł skargę kasacyjną od powyższego wyroku do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Wyrokiem z dnia 3 grudnia 2004 r. (sygn. GSK 1114/04) skarga

kasacyjna została oddalona w oparciu o przepis art. 184 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. 02.153.1270).

Po ostatecznym zakończeniu postępowania administracyjnego Wiesław Mazur w dniu 15 lutego 2006 r. złożył do Prokuratury Okręgowej w Szczecinie zawiadomienie o popełnieniu przez Dyrektora Izby Celnej w Szczecinie przestępstw z art. 231 § 1 i 2 k.k., art. 271 § 1 i 3 k.k., art. 273 k.k. i art. 276 k.k.

W treści zawiadomienia Wiesław Mazur podniósł, iż w toku postępowania o sygn. 12TW-RP-510-908-913/01/358-363/MJ, prowadzonego przez Urząd Celny w Szczecinie, sfalszowano dokument z dnia 30 stycznia 2001 r. o nr Z 4215 B-B1, zawierający informację niemieckich władz celnych o negatywnym wyniku weryfikacji deklaracji pochodzenia srowadzonego przez niego towaru, co w konsekwencji doprowadziło do wydania przez Dyrektora Urzędu Celnego w Szczecinie niekorzystnej dla Wiesława Mazura decyzji. Nadto zawiadaniający podniósł, że z przedmiotowych akt postępowania usunięto nieznane mu dokumenty, które zgodnie z przeglądem winny się znajdować na k. 62-65 i dokonano poprawek, aby utrudnić ustalenie prawdy, a postępowanie administracyjne prowadzono przewlekłe, co było podyktowane zamiarem osiągnięcia przez urzędników celnych korzyści pieniężnych w postaci wypłacanych nagród.

Sprawę zarejestrowano pod sygnaturą 2Ds 44/06.

Po przeprowadzeniu postępowania sprawdzającego Prokurator Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże postanowieniem dnia 24 marca 2006 r. odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie 2Ds 44/06.

Prokurator Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże po szczegółowej analizie uzyskanych oryginałów całości akt sprawy Urzędu Celnego w Szczecinie o sygn. 12TW-RP-510-908-913/01/358-363/MJ stwierdził, że kwestionowane przez zawiadaniającego pismo z dnia 30 stycznia 2001 r. o nr Z 4215 B-B1 stanowi załącznik do pisma z dnia 7 marca 2001 r. przesłanego do Głównego Urzędu Ceł w Warszawie przez Centralę Powtórnej Kontroli Pochodzenia w Münster w Niemczech w dniu 12 marca 2001 r., który zlecił przeprowadzenie przedmiotowej weryfikacji właściwemu Urzędowi Celnemu w Karlsruhe, a której wyniki niniejszy organ zawarł właśnie w piśmie z dnia 30 stycznia 2001 r. o nr Z 4215 B-B1.

O fakcie, iż oba pisma zostały doręczone łącznie do Urzędu Celnego w Szczecinie w dniu 23 marca 2001 r. świadczy nie tylko oryginalna prezentata wpływu na piśmie przewodnim z Głównego Urzędu Celnego w Warszawie z dnia 20 marca 2001 r., ale także treść tego pisma, informującego o negatywnym wyniku weryfikacji, co przecież jak stwierdził referent sprawy byłoby niemożliwe, gdyby Główny Urząd Celny w Warszawie nie miał możliwości

zapoznania się z treścią przedmiotowego załącznika, który jak sugeruje zawiadamiający miał być sfalszowany przez funkcjonariuszy Urzędu Celnego w Szczecinie.

Tak więc mając powyższe na względzie, a nadto fakt, iż niniejsze pisma są opatrzone każdorazowo oryginalnymi prezentatami urzędowymi wpływu, Prokurator Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże oceniając także ich zawartość merytoryczną i wygląd uznał, że brak jest jakichkolwiek przesłanek do stwierdzenia, że pismo powołane przez zawiadamiającego w rzeczywistości mogłoby stanowić przedmiot przestępstwa fałszerstwa stypizowanego w art. 270 § 1 k.k., względnie poświadczenia nieprawdy z art. 271 § 1 k.k.

Prowadzący postępowanie stwierdził także, że nie może stanowić dowodu usunięcia i ukrycia z akt sprawy jakichkolwiek dokumentów sama okoliczność, że akta przenieumerowano w czasie trwania postępowania, co jest naturalną konsekwencją choćby zachowania określonej chronologii wpływu pism, które nie zawsze początkowo układane są w kolejności, bądź zachowania ich tematyki i w żadnej mierze nie może być poczytywane za działania bezprawne, dokonane w złej wierze. Nadto nie świadczy o takim stanie rzeczy to, iż w karcie przeglądowej brak jest numerów 4 kart, co jest wynikiem najprawdopodobniej zwykłej omyłki pisarskiej, zwłaszcza, że przedmiotowa karta przeglądowa nie zawiera opisu żadnych dokumentów, które fizycznie nie funkcjonują w aktach, co dopiero mogłoby przemawiać za dokonaniem ich usunięcia.

Nie mogą także stanowić przesłanki dla uznania zaistnienia jakiegokolwiek czynu zabronionego w świetle przepisów prawa karnego zastrzeżenia Wiesława Mazura co do przewlekłości postępowania administracyjnego, bądź utrudniania mu możliwości wykonywania swoich praw podczas jego trwania.

Analiza akt przedmiotowej sprawy nie pozwoliła zatem podzielić zasadności tych poglądów. Kwestie te były bowiem przedmiotem kontroli instancyjnej, albowiem zgodność prowadzenia niniejszego postępowania z obowiązującymi przepisami prawa, a także zasadność decyzji merytorycznej wydanej przez Dyrektora Urzędu Celnego w Szczecinie z dnia 16 maja 2001 r. była poddana wszelkiej możliwej kontroli instancyjnej i żaden z organów odwoławczych nie znalazł podstaw do jej podważenia, wobec czego stała się ona prawomocna.

Na postanowienie Prokuratora Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże z dnia 24 marca 2006 r. Wiesław Mazur złożył zażalenie, które nie zostało uwzględnione. Sąd Rejonowy w Szczecinie podzielił w dniu 5 września 2006 r. stanowisko Prokuratora Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże zawarte w kwestionowanym postanowieniu i utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję (sygn. IV Kp 59/06).

Po uprawomocnieniu się postanowienia, akta sprawy 2 Ds 44/06 na wniosek Wiesława Mazura były badane w Prokuraturze Okręgowej w Szczecinie w trybie przepisu § 201¹ ówczesnie obowiązującego Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 kwietnia 1992 r. Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz.U. Nr 92, poz. 38 z późn. zm.).

Przeprowadzona analiza nie dała podstaw do podjęcia na nowo prawomocnie zakończonego postępowania, o czym powiadomiono skarżącego pismami z dnia 1 grudnia 2006 r. i 12 stycznia 2007 r. sygn. I Dsn 529/06/SzPr.

Stanowisko zaprezentowane przez Prokuratora Rejonowego Szczecin–Prawobrzeże i Prokuratora Okręgowego w Szczecinie podzielił również Prokurator Apelacyjny w Szczecinie, zdaniem którego nie budzi wątpliwości autentyczność informacji Głównego Urzędu Celnego w Karlsruhe z dnia 30 stycznia 2001 r. o nr Z 4215 B-B1 przekazanej jako załącznik przy piśmie Centrali Powtórnej Kontroli Pochodzenia w Münster z dnia 7 marca 2001r., która stała się podstawą do wydania przez Urząd Celny w Szczecinie postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie 12TW-RP-510-908-913/01/358-363/MJ, zakończonego niekorzystną dla Wiesława Mazura decyzją ZN dnia 16 maja 2001 r. Przytaczane przez skarżącego argumenty, mające przemawiać za sfalszowaniem informacji zawartej w piśmie z dnia 30 stycznia 2001 r. o nr Z 4215 B-B1 nie znajdują racjonalnego uzasadnienia, a jego późniejsze twierdzenie, iż zostało ono sporządzone z datą wsteczną, w wyniku monitu z dnia 22 lutego 2001 r. jest całkowicie dowolne.

Prokurator Apelacyjny w Szczecinie nie podzielił również sugestii Wiesława Mazura, iż o nieposiadaniu przez Główny Urząd Celny pisma o nr Z 4215 B-B1 świadczy treść pisma przewodniego z dnia 20 marca 2001 r. o nr DST-III-071-840/00/MT informującego o negatywnym wyniku weryfikacji zgłoszenia celnego Wiesława Mazura.

Uznał również, iż w żaden sposób nie wpływa na ocenę zgromadzonego materiału dowodowego podnoszony przez pokrzywdzonego argument, że na kwestionowanym piśmie o nr Z 4215 B-B1 brak jest prezentaty wpływu, skoro jak ustalono w toku czynności sprawdzających w sprawie 2Ds 44/06 Prokuratora Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże stanowiło ono załącznik do innego pisma.

Żadne okoliczności nie uwiarygodniają również tezy Wiesława Mazura o celowym usunięciu jakichkolwiek dokumentów z akt sprawy, bowiem nie może o tym przesądzać zmiana numeracji kart oraz pominięcie w przeglądzie akt niektórych kart.

Także bez wpływu na ocenę zasadności decyzji o odmowie wszczęcia śledztwa pozostaje wskazana przez skarżącego przewlekłość postępowania administracyjnego.

Twierdzenia, że długotrwałość postępowania była celowa i zmierzała do uniemożliwienia dochodzenia przez Wiesława Mazura roszczeń wobec eksportera prowadzanej przez niego odzieży, a wszczęcie w Urzędzie Celnym w Szczecinie postępowania administracyjnego, dotyczącego weryfikacji zgłoszeń celnych SAD przy użyciu nieprawdziwych dokumentów zmierzało do uzyskania korzyści majątkowych przez funkcjonariuszy celnych nie znajduje uzasadnienia w materiałach badanej sprawy i jest – jak wynika z analizowanej treści pism skarżącego kierowanych do Prokuratury Apelacyjnej w Szczecinie oraz do Ministerstwa Sprawiedliwości Biuro Ministra Wydział Skarg i Wniosków sygn. BM III 052-6102/2006/PR, BM 052-1837/2007/PR – wyrazem niezadowolenia z niekorzystnej dla niego decyzji, powodującej poważne skutki majątkowe i próbą uwolnienia się z ciężących zobowiązań na drodze postępowania karnego.

Przedstawioną przez Prokuraturę Apelacyjną w Szczecinie analizę akt sprawy sygn. 2Ds 44/06 Prokuratora Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże uznano za wyczerpującą, a wyciągnięte wnioski za uzasadnione.

Z powierzone

PROKURATOR KRAJOWY
ZASTĘPCA PROKURATORA GENERALNEGO

Dariusz Barski